

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Бургас, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети януари през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Яни Г. Гайдурлиев

Членове: Ангел Д. Гагашев
Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Лена Р. Димитрова
в присъствието на прокурора Благовест Д. Вангелов
като разглежда докладваното от Ангел Д. Гагашев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20222100601446 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производството е въззивно и се движи по реда на чл. 313 и сл. от НПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на адвокат Веселина Василева от
АК – Бургас, в качеството ѝ на защитник на подсъдимия И. Б. Ч., с ЕГН
*****, против Присъда № 146 от 20.10.2022 г., постановена по НОХД №
2685/2021 г. по описа на Районен съд - Бургас.

С атакуваната присъда подсъдимият И. Ч. е признат за виновен в това,
че на 19.02.2019 г. в гр. Бургас, в кв. „****“, на ул. „****“ № ***, без надлежно
разрешително съгласно чл. 73, ал. 1 и чл. 30 от Закон за контрол върху
накотичните вещества и прекурсорите (ЗКНВП), и чл. 1 и сл. от Наредба за
условията и реда за разрешаване на дейностите по чл. 73, ал. 1 от ЗКНВП,
държал високорискови наркотични вещества по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1, и
ал. 2 от ЗКНВП, вр. чл. 3 от Наредбата за реда за класифициране на
растенията и веществата като наркотични и Приложение № 1, Списък I от

същата, а именно: червен фосфор с нето тегло 12,668 гр. със съдържание на активното вещество метамфетамин – 1,60 % на стойност 316,70 лв.; метамфетамин с нетно тегло 0,682 гр. със съдържание на основно вещество метамфетамин 48,00% на стойност 17,05 лв.; метамфетамин в смес с хранителна добавка с нетно тегло 0,488 гр. със съдържание на основно вещество метамфетамин 19,30% на стойност 12,20 лв.; метамфетамин с нетно тегло 3,029 гр. със съдържание на основно вещество метамфетамин 14,80% на стойност 75,72 лв.; смес от ефедрин/псевдоефедрин и метамфетамин с нетно тегло 0,451 гр. със съдържание на основно вещество метамфетамин 0,25% на стойност 11,27 лева; метамфетамин в смес с хранителна добавка с нетно тегло 3,077 гр. със съдържание на основно вещество метамфетамин 13,00% на стойност 76,92 лв.; метамфетамин в смес с хранителна добавка с нетно тегло 3,082 гр. със съдържание на основно вещество метамфетамин 9,80% на стойност 77,05 лв. – или всички наркотични вещества са с общо нетно тегло 23,477 гр. и на обща стойност 586,93 лева, определена съгласно Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, като случаят е немаловажен, поради което и на основание чл. 354а, ал.3, т. 1 вр. чл. 54 от НК, е осъден на една година „лишаване от свобода” при първоначален общ режим, както и на глоба в размер на две хиляди лева.

Със същата присъда, на основание чл. 68, ал. 1 НК, е приведено в изпълнение наказанието „лишаване от свобода“ за срок от девет месеца, наложено на подсъдимият И. Ч. с влязла в сила присъда по НОХД № 2501/2018 г. по описа на РС Бургас, като е постановено същото да бъде изтърпяно при първоначален общ режим.

С постановената присъда съдът се е произнесъл по приложените по делото вещественни доказателства, включително и относно наркотичните вещества, предмет на престъплението, като е разпоредил всички да бъдат иззети в полза на държавата и унищожени след влизане в сила на присъдата.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Ч. е осъден да заплати по сметка на ОД на МВР – Бургас направените в досъдебното производство разноски в размер на 292,84 лева, а по сметка на РС – Несебър – сумата от 55 лева, от които 50 лева – възнаграждение на вещото лице и 5 лева – държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Първоинстанционната присъда е обжалвана с бланкетна въззивна жалба като незаконосъобразна, необоснована и постановена при допуснати съществени нарушения на материалния закон. Твърди се, че обвинението срещу подсъдимия е останало недоказано, поради което се иска неговото оправдаване. Алтернативно се иска наказанието на подсъдимия Ч. да бъде определено по реда на чл. 55 от НК поради наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Бургас изразява становище за неоснователност на въззивната жалба, доколкото намира постановената присъда за правилна и законосъобразна. Според него районният съд подробно е мотивирал и обсъдил събраните по делото доказателствени материали, правилно е преценил обществената опасност на деянието и участието на подсъдимия в него, и му е определил наказание „лишаване от свобода“, което съответства на обществената опасност както на деянието, така и на автора на престъплението. Моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение като се потвърди присъдата на Районен съд Бургас.

Подсъдимият И. Ч. не се явява и не изразява становище по подадената от защитника му въззивна жалба. Изпратените до него призовки са били върнати като невръчени. Видно от приложените по делото материали, подсъдимият е бил обявен за общодържавно издирване с телеграма № 4360/16.02.2021 г. на ГД „Национална полиция“ – МВР и КИЛ с УРИ 251р-40671/15.11.2021 г. по описа на ОД МВР Бургас, като подсъдим по НОХД № 2685/2021 г. по описа на Районен съд Бургас с наложена мярка „Задържане под стража“, като въпреки проведените оперативно-издирвателни мероприятия същият не е бил установен и задържан.

Служебният защитник на подсъдимия Ч. поддържа въззивната си жалба. Твърди, че обвинението е останало недоказано, поради което намира, че неправилно е била ангажирана наказателната отговорност на подсъдимия. Твърди още, че в хода на досъдебното производство са били допуснати неотстраними съществени нарушения на процесуалните правила. Според защитника разпитаните пред първоинстанционния съд поемни лица, участвали при извършеното в жилището на подсъдимия претърсване и изземване, са дали противоречиви показания, което обстоятелство не е било правилно отчетено и анализирано от решаващия съд. Защитникът възразява и

че тези свидетели не са безпристрастни, тъй като към момента на извършване на въпросното процесуално-следствено действие са били стажанти в 01 РУ на МВР – Бургас. В тази връзка, защитникът сочи, че не е процесуално допустимо стажанти в полицията да бъдат ангажирани като поемни лица предвид работата, която са извършвали към този момент в самото районно управление. Моли въззивния съд да отчете и възраженията, които са направени от защитата в хода на първоинстанционното съдебно производство. Иска отмяна на атакуваната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимия Ч. да бъде признат за невиновен и оправдан по предявеното му обвинение. В условията на евентуалност моли наказанието на подсъдимия да бъде определено при условията на чл. 55, ал.1, т.1 от НК поради наличие на многобройни смекчаващи отговорността на Ч. обстоятелства.

Бургаският окръжен съд, в качеството си на въззивна инстанция, след като се запозна с изложеното във въззивната жалба, като изслуша явилите се в съдебно заседание страни, като обсъди изтъкнатите от тях доводи и съображения, като прецени наличния по делото доказателствен материал и като извърши, в пределите, посочени в чл. 314 ал.1 от НПК, цялостна проверка относно правилността на атакувания съдебен акт, изведе следните фактически и правни изводи:

Въззивната жалба се явява процесуално допустима, доколкото е предявена в законоустановения срок от страна, имаща правен интерес и процесуално право да иска проверка на съдебен акт, подлежащ на въззивен контрол по реда на глава XXI от НПК. Разгледан по същество, въззивната жалба се явява неоснователна.

Производството пред районния съд се е развило по реда на глава XX от НПК в условията на чл. 269, ал. 3, т. 1 и т. 2 НПК – подсъдимият не е бил намерен на адресите, на които е пребивавал, бил е обявен за общодържавно издирване с взета мярка за неотклонение „задържане под стража“, но въпреки проведените усилия по издирването му, същият не е бил установен и задържан. Настоящият въззивен съдебен състав намира, че провеждането на съдебното производство в условията на „задочност“ по отношение на подсъдимия не е довело до нарушаване процесуалните права на Ч. – същият е бил уведомен за воденото срещу него наказателно производство, като в хода

на досъдебното производство лично му е било предявено и връчено постановлението за привличането му като обвиняем, и са му били разяснени правата, които има като такъв; в хода на съдебното първоинстанционно производство на Ч. е била предоставена правна помощ при условията и реда на ЗПП, като съдът е назначил на подсъдимия служебен защитник, който да го представлява и защитава в наказателното производство.

При провеждането на съдебното следствие контролираната съдебна инстанция е положила достатъчно усилия да изясни правно значимите обстоятелства, относими към предмета на доказване по делото – както проявявайки сама активност при събирането на доказателствения материал по делото, така и осигурявайки на страните равнопоставеност и състезателност при осъществяване на доказателствената им дейност. Това е позволило по делото да бъде събран, при спазване правилата, установени в НПК, годен и относим към предмета на доказване доказателствен материал, достатъчен по обем, за да обоснове изложените в мотивите на обжалваната присъда фактически констатации. Настоящият въззивен състав, предвид предоставените му от закона правомощия, извърши собствена проверка и анализ на събраната по делото доказателствена съвкупност, и направи заключение, че приетата за установена от първостепенния съд фактическа обстановка е изяснена правилно и не се налага внасянето на съществени корекции и/или допълнения в нея. Волята на контролирания съд е обективизирана ясно и недвусмислено, което позволява осъществяване на въззивната проверка, включително и по отношение на изведените фактически констатации от първата съдебна инстанция.

Предвид изложеното, настоящият въззивен състав изцяло споделя възприетата от контролираната съдебна инстанция фактическа обстановка по делото, а именно:

Подсъдимият И. Б. Ч. е роден на *** г. в гр. ***, същият е *** гражданин, има постоянен адрес в гр. ***, ул. „***“ № * и настоящ адрес в гр. ***, кв. „***“, ул. „***“ № *. Има завършено *** образование, ****, ****. С определение от 12.06.2018 г. по НОХД № 2501/2018 г. по описа на РС Бургас, влязло в сила на същата дата, е било одобрено споразумение, по силата на което Ч. се е признал за виновен, че на 14.05.2018 г. е извършил престъпление по чл. 354а, ал. 3, предл. 2, т. 1, предл. 1 от НК, за което на основание чл. 55,

ал. 1, т. 1 НК му е наложено наказание девет месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 66 НК е отложено за срок три години, а също и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.

Подсъдимият Ч. имал трудно детство като живеел със своите баба и дядо.

Работил известно време в чужбина и след като се върнал в България, заживял за известно време в дома на свидетелката Ф. И., на която бил племенник, находящ се в гр. ***, кв. „***“, ул. „***“ № *. Първоначално подсъдимият обитавал стая на третия етаж, а след това – на четвъртия, който бил последен, тавански етаж.

През месец февруари 2019 г. свидетелите Г. С. и Д.Г. работили като инспектори в „КП“ към 01 РУ при ОД на МВР – Бургас, а св. Д. П. работил като оперативен работник в 01 РУ при ОД на МВР – Бургас. На 19.02.2019 г. в полицията постъпила оперативна информация, че лицето И. Б. Ч. притежава наркотични вещества, поради което и в условията на неотложност посочените по-горе полицейски служители предприели действия за установяване на лицето. Ч. бил установен на 19.02.2019 г. около 09:00 часа в близост до адреса, на който живеел – кв. „***“, ул. „***“ № *. Подсъдимият първоначално се представил с други имена, но след проверка на документите му за самоличност се установили истинските му имена и ЕГН – И. Б. Ч. с ЕГН *****.

По време на проверката подсъдимият бил запитан дали държи забранени вещества, като Ч. споделил, че в дома си държи такива вещества. В условията на неотложност в жилището, обитавано от подсъдимия, било предприето претърсване и изземване. Била уведомена дежурната група, като на място пристигнал експерт, осигурени били поемни лица. Подсъдимият съдействал на полицейските органи като сам отключил дома си в гр. ***, кв. „***“, ул. „***“ № *, ет. *, *** помещение и присъствал при извършване на действията по претърсване и изземване.

В дома на подсъдимия Ч., при извършване на претърсването и изземването, присъствали като поемни лица и свидетелите Г. Е. и С. К., които по това време били курсанти в Академията на МВР. Те, заедно с подсъдимия, подписали съставеният от А. П. – инспектор в 01 РУ при ОД на МВР Бургас протокол за извършеното процесуално следствено действие „претърсване и

изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение“.

Видно от този протокол, одобрен с определение № 269/19.02.2019 г. по ЧНД № 708/2019 г. на БРС, при извършеното в дома на Ч. претърсване като били установени и иззети следните вещи: 3 бр. пълни с течност метални кутии с надпис „Коресилин“; 1 бр. пластмасова бутилка, кафява на цвят пълна с течност без надпис; 1 бр. бяла пластмасова бутилка пълна с течност с надпис „Азотна киселина“; 2 бр. ръкавици; 1 бр. колба; 3 бр. пипети; 1 бр. чаша, съдържаща червеникаво прахообразно вещество; 1 бр. газов котлон; 1 бр. спринцовка; 1 бр. пластмасова кутийка с надпис „Derakin“, съдържаща найлонови торбички тип джъмпер; 1бр. найлонова торбичка, пълна с найлонови торбички тип джъмпер; отрязано дъно на пластмасова бутилка, съдържащо жълтеникаво кристалообразно вещество; 1 бр.везна; 1 бр. маска за лице за пречистване на въздуха; 1 бр. малка бяла кутийка с надпис „Day Face Cream“, съдържаща жълтеникаво кристалообразно вещество; 4 бр. пакета тип джъмпер, съдържащи различни по цвят кристалообразни вещества с размери 4 на 5 см.; два пакета тип джъмпер с размери 10 на 14 см., съдържащи жълтеникаво кристалообразно вещество.

Всички кристалообразни вещества реагирали на метамфетамин при извършения полеви тест.

С разписка от 19.02.2019г. иззетите вещи били предадени на разследващ полицай, който с постановление от същата дата назначил физико-химична експертиза за определяне на химичния състав на иззетите обекти, описани в постановлението и предадени на експерта за изследване.

Видно от писменото заключение на вещото лице по изготвената химическа експертиза № 121/03.06.2019 г. на СХЛ при БНТЛ към ОДМВР-Бургас, съгласно производителя, във фабрично запечатаните метални кутии от обекти с № № 1/1 и 1/2 се съдържа по 1,0 л. течност, представляваща смес от органични разтворители толуен, ксилен, ацетон и n-бутил ацетат. Количеството на течността в обект № 1/3 е 0,900л. (723,880 гр.) и в същата е установена смес от органични разтворители, сред които присъстват толуен и ацетон, като с наличните в химическата лаборатория методики и апаратура, в нея не са установени други вещества под контрол съгласно ЗКНВП.

Количеството на течността в обект № 2 е 0,900 л. (711,470 гр.) и в същата е установен органичен разтворител етанол, като с наличните в

химическата лаборатория методики и апаратура, в нея не са установени други вещества под контрол съгласно ЗКНВП.

Количеството на течността в обект № 3 е 0,900 л. (1192,700 гр.) и в същата е установена азотна киселина, като с наличните в химическата лаборатория методики и апаратура, в нея не са установени други вещества под контрол съгласно ЗКНВП.

Кристалното вещество в обект № 4 има нетно тегло 12,668 гр. и се определя като червен фосфор. В същото е установено наличие на метамфетамин със съдържание на активното вещество 1,60%.

Кашообразното вещество в обект № 5 има нетно тегло 60,971 гр. и в същото е установена алкална основа, като с наличните в химическата лаборатория методики и апаратура, в нея не са установени други вещества под контрол съгласно ЗКНВП.

Кристалното вещество от обект № 6 има нетно тегло 0,682 гр. и в същото е установено наличие на метамфетамин, като съдържанието на метамфетамин е 48,00%.

Кристалното вещество от обект № 7/1 има нетно тегло 0,488 гр. и в същото е установено наличие на хранителна добавка „Метилсулфонилметан“ и метамфетамин, като съдържанието на метамфетамин е 19,30%.

Кристалното вещество от обект № 7/2 има нетно тегло 3,029 гр. и в същото е установено наличие на метамфетамин, като съдържанието на метамфетамин е 14,80%.

Кристалното вещество от обект № 7/3 има нетно тегло 0,451 гр. и в същото е установено наличие на ефедрин/псевдоефедрин и метамфетамин, като съдържанието на метамфетамин е 0,25%.

Кристалното вещество от обект № 7/4 има нетно тегло 2,683 гр. и в същото е установено наличие на хранителна добавка „Метилсулфонилметан“.

Кристалното вещество от обект № 8/1 има нетно тегло 3,077 гр. и в същото е установено наличие на хранителна добавка „Метилсулфонилметан“ и метамфетамин, като съдържанието на метамфетамин е 13,00%.

Кристалното вещество от обект № 8/2 има нетно тегло 3,082 гр. и в същото е установено наличие на хранителна добавка „Метилсулфонилметан“.

и метамфетамин, като съдържанието на метамфетамин е 9,80%.

Общото нетно тегло на веществата от изследваните обекти, съдържащи метамфетамин съгласно заключението е 23,477 гр.

Според вещото лице иззетите реактиви и химикали: метамфетамин, ефедрин/псевдоефедрин, червен фосфор, алкална основа, ацетон толуен, органични разтворители и/или техни смеси, могат съвместно да участват в схема за синтетично получаване на метамфетамин по т.нар. метод на редукция на хидроксилната група от молекулата на ефедрин/псевдоефедрин чрез нагряване в присъствието на йодоводородна киселина и фосфор за производство на синтетично наркотично вещество метамфетамин. Според експерта с иззетите химически вещества: ацетон, толуен, ефедрин/псевдоефедрин, червен фосфор, алкална основа и оборудване (ръкавици, колба, пипети, газов котлон, спринцовка, везна и маска за лице за пречистване на въздуха) е възможно да бъде произведено синтетично наркотично вещество метамфетамин.

Поради деструктивният характер на химичните анализи, в процеса на изследването, за нуждите на химическата експертиза били изразходвани по 1,00 мл. течност от обекти № 1/3, № 2 и № 3, по 0,025 гр. от веществата от обекти № 4, № 6, № 7/1 и № 7/4, и по 0,050 гр. от веществата в обекти № 5, № 7/2, № 7/3, № 8/1 и № 8/2. Неизразходвана част от обектите на експертизата, съдържащи наркотични вещества и прекурсори била изпратена на съхранение в ЦМУ – София, с писмо рег.№ 431000-53644/11.06.2019 г. по описа на 01 РУ при ОД на МВР- Бургас и протокол от същата дата. С приемно-предавателен протокол (л. 34 от ДП) за съхранение в 01 РУ МВР били предадени обекти, запечатани в картонена кутия с печат на БНТЛ, както и обекти, описани в протокола в полиетиленов чувал.

Съгласно Приложение № 2 към член единствен на Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, стойността на всички, посочени по-горе вещества съдържащи метамфетамин, е както следва: червен фосфор с нето тегло 12,668 гр. (дванадесет грама и шестстотин шестдесет и осем милиграма), със съдържание на активно вещество метамфетамин - 1,60 %, е на стойност 316,70 лв. (триста и шестнадесет лева и седемдесет стотинки); метамфетамин с нетно тегло 0,682 гр. (нула грама, шестстотин осемдесет и

два милиграма), със съдържание на основно вещество метамфетамин 48,00%, е на стойност 17,05 лв. (седемнадесет лева и пет стотинки); метамфетамин в смес с хранителна добавка с нетно тегло 0,488 гр. (нула грама, четиристотин осемдесет и осем милиграма), със съдържание на основно вещество метамфетамин 19.30 %, е на стойност 12,20 лв. (дванадесет лева и двадесет стотинки); метамфетамин с нетно тегло 3,029 гр. (три грама и двадесет и девет милиграма), със съдържание на основно вещество метамфетамин 14,80%, е на стойност 75,72 лв. (седемдесет и пет лева и седемдесет и две стотинки); смес от ефедрин/псевдоефедрин и метамфетамин с нетно тегло 0,451 гр. (нула грама, четиристотин петдесет и един милиграма), със съдържание на основно вещество метамфетамин 0,25 %, е на стойност 11,27 (единадесет лева и двадесет и седем стотинки); метамфетамин смес с хранителна добавка с нетно тегло 3,077 гр. (три грама и седемдесет и седем милиграма), със съдържание на основното вещество метамфетамин 13,00 %, е на стойност 76,92 лв. (седемдесет и шест лева и деветдесет и две стотинки); метамфетамин смес с хранителна добавка с нетно тегло 3,082 гр. (три грама осемдесет и два милиграма) със съдържание на основното вещество метамфетамин 9,80 %, е на стойност 77,05 лв. (седемдесет и седем лева и пет стотинки) – или всички наркотични вещества са с общо нетно тегло 23,477 гр., а общата им стойност възлиза на 586,93 лева, определена съгласно Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството.

Фактическата обстановка, изложена в мотивите към присъдата на проверяваната инстанция се основава закономерно на цялата доказателствена съвкупност, събрана в хода на първоинстанционното производство. Районният съд е анализирал внимателно показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели Г. Д. С., Ф. И. И., Д. М. П., Г. Е., Д. Г. С. и С. К., като за първите трима е установил основания да се четат техните показания от досъдебното производство (за С. и И. – на основание чл. 281, ал. 4, вр. чл. 281, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, а за П. – чл. 281, ал. 4, вр. чл. 281, ал. 1, т. 2 НПК). Съдът се е доверил на писменото заключение на вещото лице по назначената в досъдебното производство химическа експертиза, както и на писмените доказателства и доказателствени средства, приложени по делото: свидетелство за съдимост за подсъдимия; определение от 19.02.2019 г. по ЧНД № 708/2019 г. по описа на БРС; протокол за претърсване и изземване в

неотложни случаи с последващо съдебно одобрение и албум (л. 9-18 ДП); приемно-предавателен протокол (л. 34 ДП); разписка (л. 35 ДП); писмо с рег. № 431000-3644/11.06.2019г. (л. 38 от ДП); приемателно-предавателен протокол (л. 39 ДП). При изграждане на относимата за правилното решаване на правния спор фактическа обстановка, съдът е взел под внимание и приложените по делото веществени доказателства: течност 0,900 л. със съдържание на етанол; течност 0,900 л. със съдържание на азотна киселина; алкална основа 60,971 гр.; кристално вещество; 2 бр. ръкавици; 1 бр. колба; 3 бр. пипети; 1 бр. газов котлон; 1 бр. спринцовка; 1 бр. пластмасова кутийка, съдържаща найлонови торбички тип джъмпер; 1 бр. найлонова торбичка, пълна с найлонови торбички тип джъмпер; 1 бр. везна; 1 бр. маска за лице за пречистване на въздуха.

Възприетите от първата инстанция фактически положения относно основните факти по делото са правилно установени, като при съвкупната оценка на събраните по делото доказателства не са допуснати логически грешки. В съответствие с разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК в мотивите към присъдата подробно са посочени установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали те са приети за установени и какви са правните съображения за взетото решение, изложени са и обосновани съображения защо едни от доказателствените материали се приемат, а други се отхвърлят.

Настоящата инстанция принципно споделя изводите на районния съд по отношение преценката му на доказателствените източници като допустими, достоверни и относими към предмета на доказване, както и изложените в тази връзка доводи и аргументи, затова намира за ненужно да ги преповтаря. Същевременно, с оглед направените с въззивния протест конкретни възражения, включително и тези, касаещи конкретни доказателствени средства по делото и извършеният от районния съд техен анализ, обуславящ правните изводи, изложени в мотивите на обжалваната присъда, въззивният съд прецени, че следва да посочи допълнителни съображения, с които да им отговори.

Преди всичко следва да се посочи като основателно възражението на защитата относно годността на свидетелските показания на св. Д.С. Г., дадени от него в хода на досъдебното производство, като доказателствено средство.

Видно от приложения по делото протокол разпитът е бил проведен от Д. Г. И., полицейски орган към 01 РУ на МВР – Бургас. Този служител обаче няма качеството на разследващ орган по смисъла на чл. 52, ал.1, т.2 от НПК, нито пък му е било изрично възложено от разследващ орган да стори това (по арг. чл. 194, ал.4 от НПК). Следователно, доколкото показанията от досъдебното производство на този свидетел са снети в нарушение на установените в НПК правила, същите не представляват годно доказателствено средство и като такова не могат да бъдат четени по реда на чл. 281 от НПК. Поради тези съображения, настоящият въззивен съдебен състав не ги кредитира като годно доказателствено средство при изграждане на фактическата обстановка, относима към настоящия правен спор. Същевременно, няма пречка показанията на този свидетел, дадени в хода на досъдебното следствие, да бъдат кредитирани, доколкото са дадени пред надлежен орган, относими са към предмета на делото и се потвърждават от останалия доказателствен материал по делото.

Защитата на подсъдимия възразява и относно начина на провеждане на разпита на св. Д. П. в хода на досъдебното производство. И тук се възразява, че свидетелят е бил разпитан от лице, което не е имало качеството на разследващ орган по смисъла на чл. 52, ал.1, т.2 от НПК, поради което неправилно са четени и кредитирани неговите показания от първостепенния съд. Тези възражения не могат да бъдат споделени – действително и този разпит е проведен от полицейския служител при 01 РУ на МВР – Бургас Д.И., но за извършването му същият е бил надлежно упълномощен от разследващия полицаи Б. Я. (л. 21 от ДП), комуто на свой ред е било възложено да извърши разследването по образуваното досъдебно производство. Следователно и предвид разпоредбата на чл. 194, ал.4 от НПК, разпитът на св. Д. П. е бил проведен в съответствие с процесуалните правила на НПК, съставен е бил надлежен протокол за извършеното процесуално-следствено действие, следователно показанията на този свидетел могат да бъдат прочетени в хода на съдебното следствие по реда на чл. 281 от НПК.

Защитата на подсъдимия И. Ч. възразява, че процесуално-следственото действие „претърсване и изземване“ е извършено от инспектор от 01 РУ на МВР – Бургас без същият да е имал изрично постановление от страна на разследващия орган. Това възражение е неоснователно, доколкото съгласно

разпоредбата на чл. 194, ал.4 от НПК, полицейски органи имат право да извършват действия по смисъл на чл. 212, ал.2 от НПК. Видно от материалите по делото, досъдебното производство е започнало именно с посоченото процесуално-следствено действие, а не с разпита на св. Д. С. Г., както неправилно сочи защитата – претърсването и изземването е осъществено в периода 09:50 ч. – 10:30 ч. на 19.02.2019 г., а разпитът на св. Г. е извършен в периода 14:10 ч. – 14:30 ч. на 19.02.2019 г.

Неоснователни са възраженията на защитата относно участието на стажанти – курсисти от Академията на МВР като поемни лица при извършването на процесуално-следственото действие „претърсване и изземване в неотложни случаи“. Законодателят не е въвел изрична забрана за участие на такива лица като поемни лица при извършване на съответните, предвидени в закона следствени действия, а фактът на стажуването им в съответните звена на МВР не води априори до опорочаване на самото процесуално-следствено действие. В конкретният случай, количеството и вида на откритите и иззети при претърсването вещи, както и изготвеният фотоалбум, несъмнено потвърждават показанията на свидетелите С. К. и Г. Е., и изключват всякакви съмнения относно тяхната безпристрастност при даването на свидетелски показания. От друга страна, показанията им (макар и недостатъчно подробни предвид изминалия период от време) относно времето и мястото на извършване на претърсването, вкл. относно брой и разположение на стаи и на мебелировка, относно извършването на полеви тестове на откритите вещества, както и относно полагането на подписи върху печатите, с които са били залепени опакованите ВД, сочат, че свидетелите К. и Е. действително са присъствали по време на въпросното следствено действие и реално са следили за законосъобразното му и правилно провеждане.

Предвид изложеното дотук, неоснователни са оплакванията на защитата, че атакуваният съдебен акт е постановен при неправилна преценка на доказателствата (с оглед на изложените конкретни доводи и аргументи в съдебно заседание, с които се оспорват доказателствените изводи на районният съд, както и цялостната му дейност по преценка и анализ на наличният по делото доказателствен материал). Постановената присъда не е необоснована – възприетата от първостепенният съд фактическа обстановка

намира своята опора в цялата доказателствена съвкупност, събрана в хода на наказателното производство, ценена от решаващият съд като достоверна, безпротиворечива и относима към предмета на делото.

Доколкото приетата за установена и относима към делото фактическа обстановка намира своята доказателствена обезпеченост в приетите за допустими и годни доказателствени материали, правилен е правният извод на районния съд, че деянието, извършено от подсъдимия И. Ч. покрива обективните и субективни параметри на престъпния състав по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК.

Съставът на Районен съд – Бургас, разглеждащ наказателното дело, е извършил прецизен правен анализ за наличието на всички съставомерни признаци от обективната и субективната страна на състава по чл. 354а, ал.3, т. 1 от НК, като този анализ изцяло се споделя от настоящия съдебен състав. Безспорно е установено, че подсъдимият е държал в жилището си, без да има надлежно разрешително, високорискови наркотични вещества по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1, и ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, вр. чл. 3 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични и Приложение № 1, Списък I от същата наредба. Престъплението е извършено от подсъдимия с пряк умисъл – същият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е и е искал настъпването на общественотоопасните му последици.

Неоснователни са претенциите на защитата за преквалифициране на инкриминираното деяние по привилегирвания състав на чл. 354а, ал.5, вр. ал.3, т.1 от НК. В съдебната практика трайно е наложено разбирането, че преценката относно степента на обществена опасност на конкретно деяние, трябва да съответства на фактическите данни по делото, отнасящи се до характера на обществените отношения, които са застрашени, тяхната значимост, начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета на престъплението, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност и моралната укоримост на извършеното, т.е. преценката за маловажност на деянието не трябва да се обуславя от някакво количествени или абсолютизирани критерии, а да бъде реална и съответстваща на характерните особености на всеки конкретен случай.

Намереното у подсъдимия И. Ч. наркотично вещество е високорисково по смисъла на закона и макар да е примесено с други вещества, е в сравнително голямо количество предвид установеното високо съдържание на активно действащия компонент метамфетамин. Наред с това, както правилно посочва районният съд, при претърсването в жилището на подсъдимия са били открити вещества, а именно метамфетамин, ефедрин/псевдоефедрин, червен фосфор, алкална основа, ацетон, толуен, органични разтворители и/или техни смеси, които според вещото лице могат, като реактиви и химикали, съвместно да участват в схема за синтетично получаване на метамфетамин по т.нар.метод на редукция на хидроксилната група от молекулата на ефедрин/псевдоефедрин чрез нагряване в присъствието на йодоводородна киселина и фосфор за производство на синтетично наркотично вещество метамфетамин. Съгласно чл.3, ал.4 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и Регламент 273/2004, Приложение I на Европейския парламент и Съвета относно прекурсорите на наркотичните вещества, веществата ацетон, толуен и ефедрин/ псевдоефедрин са прекурсори за производство на наркотични вещества и подлежат на контрол. Макар на подсъдимия да не е било повдигнато обвинение за държане на прекурсори, което е по-тежко наказуемо престъпление, а съдът е длъжен да се съобрази с обвинението, повдигнато от прокуратурата, наличието на прекурсори за производство на наркотични вещества в дома на подсъдимия, безспорно установено от доказателствения материал по делото, следва да бъде отчетено като обстоятелство, повишаващо степента на обществена опасност на престъплението, извършено от подсъдимия Ч..

Преценката за обществената опасност на конкретно деяние зависи и от преценката за обществената опасност на неговия извършител. В конкретният случай, възрастта на подсъдимия, начинът на държане на наркотичното вещество, неговото количество и високо качество, а също и наличието на прекурсори за производство на същото такова наркотично вещество, категорично отхвърлят извод престъплението да е извършено спонтанно и да е плод на житейска незрялост. Деянието не може да се нарече и инцидентна криминална проява, доколкото подсъдимият вече е бил осъждан за друго такова престъпление – с Определение от 12.06.2018 г. по НОХД № 2501/2008 г. по описа на РС Бургас, влязло в сила на същата дата, е било одобрено

споразумение, по силата на което Ч. се е признал за виновен, че на 14.05.2018 г. е извършил престъпление по чл. 354а, ал. 3, предл. 2, т. 1, предл. 1 от НК, за което на основание чл. 55, ал. 1, т. 1 НК му е наложено наказание девет месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 66 НК е отложено за срок три години, а също и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева. Следователно, налага се изводът за наличие на тенденция към формиране на трайни престъпни навици у подсъдимия, което повишава в голяма степен неговата лична обществена опасност.

Неоснователно е оплакването на защитата за явна несправедливост на наложеното на подсъдимия Ч. наказание, както и искането за определяне вида и размера на същото по правилата на чл. 55 от НК. Подобно на първоинстанционния съд и настоящият въззивен съдебен състав намира, че не са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, с чието несъобразяване би се стигнало до налагане на наказание, което и в най-лекият си, предвиден от закона вид и размер, би се оказало несъразмерно тежко.

Правилно първостепенният съд е отчетел като смекчаващи отговорността обстоятелства сравнително младата възраст на подсъдимия, съдействието му за изясняване на обективната истина, както и фактът, че намереното наркотично вещество е било за индивидуално ползване. Правилно като отегчаващо отговорността обстоятелство е било отчетено предходното осъждане на подсъдимия за друго престъпление от същия вид, което свидетелства за по-висока степен на обществена опасност на подсъдимия. Предвид тези обстоятелства, налага се изводът, че определените от първостепенният съд наказания от една година лишаване от свобода и глоба в размер на две хиляди лева са законосъобразно и правилно индивидуализирани, доколкото са съобразени с разпоредбите на чл. 54 и чл. 56 от НК. Същите се явяват и справедливи, доколкото съответстват както на обществената опасност на престъплението, така и на неговия извършител, поради което биха довели до постигане целите на индивидуалната и специална превенция.

Правилно решаващия съд е преценил, че наложеното на подсъдимия Ч. наказание от една година „лишаване от свобода“ следва да се изтърпи при първоначален общ режим – налице е хипотезата на чл. 57, ал. 1, т. 3 от

ЗИНЗС.

Не търпи критика решението на първостепенният съд да приведе в изпълнение, на основание чл. 68, ал.1 от НК, наказанието, наложено на подсъдимия с вл. в сила определение по НОХД № 2501/2018 г. по описа на РС Бургас в размер на девет месеца лишаване от свобода. Видно от приложената по делото справка за съдимост, цитираният съдебен акт е постановен и влязъл в сила на 12.06.2018 г., като с него е бил определен изпитателен срок от три години, който би следвало да изтече на 12.06.2021 г. Доколкото престъплението, предмет на настоящото наказателно производство е било извършено от Ч. на 19.02.2019 г., същото се оказва осъществено в изпитателния срок на присъдата по НОХД № 2501/2018 г. по описа на РС Бургас, поради което отложеното наказание следва да се приведе в изпълнение и изтърпи от подсъдимия отделно от наказанието, наложено му обжалваната присъда. Правилно районният съд е определил отново общ режим за изтърпяване на приведеното в изпълнение наказание, доколкото не е налице предпоставката за прилагане на чл. 57, ал.1, т.2, б.В от ЗИНЗС.

Правилно и в съответствие със закона първоинстанционния съд е отнел в полза на държавата веществените доказателства, чието притежаване е забранено – на основание чл. 354а, ал. 6 НК е отнел в полза на държавата и е постановил да бъде унищожен предметът на престъплението, а именно неизразходваното количество от наркотичните вещества, изпратено за съхранение в Централно митническо управление – гр. София; законосъобразно и правилно е постановил да бъдат отнети в полза на държавата и унищожени като вещи без стойност веществените доказателства, представляващи прекурсори и съоръжения за производство на наркотични вещества – течност 0,900 л. със съдържание на етанол; течност 0,900 л. със съдържание на азотна киселина; алкална основа 60,971 гр.; кристално вещество Метилсулфонилметан; 2 бр. ръкавици; 1 бр. колба; 3 бр. пипети; 1 бр. газов котлон; 1 бр. спринцовка; 1 бр. пластмасова кутийка, съдържаща найлонови торбички тип джъмпер; 1 бр. найлонова торбичка, пълна с найлонови торбички тип джъмпер; 1 бр. везна и 1 бр. маска за лице за пречистване на въздуха.

По реда на служебната проверка и с оглед на правомощията си, настоящата съдебна инстанция прецени и процесуалната законосъобразност

на проверявания първоинстанционен съдебен акт. Не се установи в някой от етапите на това наказателно производство да са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване или накърняване на правото на защита на подсъдимия, както и на процесуалните права на страните в производството въобще.

С оглед направените от първоинстанционния съд изводи относно вината на подсъдимия и обективната, и субективна съставомерност на извършените от него деяния като престъпление по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК, правилно районният съд се е съобразил с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК и е осъдил подсъдимият И. Ч. да заплати по сметка на ОД на МВР – Бургас сумата от 292,84 (двеста деветдесет и два лева и осемдесет и четири стотинки) лева за направените по делото, в хода на досъдебното производство, разноски, а по сметка на РС – Бургас – сумата от 55 лв., от които 50 лв. за направените разноски по делото в съдебната му фаза за вещо лице и 5 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

Воден от тези съображения, въззивният съдебен състав намери, че следва да потвърди изцяло обжалваната присъда, намирайки я за законосъобразна, обоснована и правилна.

Предвид изложеното и на основание чл. 334 т.6 от НПК и чл. 338 от НПК, Бургаски окръжен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Присъда № 146 от 20.10.2022 г., постановена по НОХД № 2685/2021 г. по описа на Районен съд - Бургас.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____